

ABSTRAKT

Pole dance a fitness neboli „tanec na tyči“ bývá často dáván do souvislosti s prostitucí a pornografií, v důsledku čehož mu je jako formě nevhodné, sexuálně explicitní stylizace pohybů těla upírána umělecká a sportovní hodnota. Navzdory stigmatu, které si tato disciplína s sebou nese, došlo v posledním desetiletí k jejímu dynamickému rozvoji, ne-li mainstreamizaci. Výzkumy z nedávné doby tuto formu pohybu/tance interpretují jako femininní či feminizační praktiku. Předložená práce však s jejich závěry polemizuje a snaží se naopak upřít pozornost na možnosti subverzivní reartikulace normativních preskripcí genderových vztahů, které se v souvislosti s tímto fenoménem vynořují. Práce je teoreticky zakotvena v poststrukturálních feministických teoriích, které se vymezují proti esencialistickým pojetím genderu. Sběr dat probíhal za využití metody zúčastněného pozorování a šesti hloubkových, polo-strukturovaných rozhovorů se (spolu)majitelkami studií specializovaných na výuku pole dance/fitness. Všechny oslovené se podílely na etablování a institucionalizaci této disciplíny v Česku, pole dance/fitness vnímají jako jeden z nejzásadnějších faktorů svého života a dlouhodobě se mu intenzivně věnují. Získaná data byla následně analyzována prostřednictvím metody poststrukturální diskurzivní analýzy.

Klíčová slova: gender, feminismus, pole dance, fitness, feministický poststrukturalismus, sport, tanec, tyč